

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

PLAN STRATEGIC

2017-2021

ÎN LOC DE INTRODUCERE:

NOVA BIBLIOTHECA IN VETERE LATET, VETUS BIBLIOTHECA IN NOVA PATET

Nu se poate gândi astăzi o cultură solidă fără o Bibliotecă Națională. O cultură primitivă, da. O cultură modernă, nu. Este motivul – aproape un truism – pentru care nu se poate concepe astăzi alcătuirea unui Plan Strategic pentru o Bibliotecă Națională fără o existență personală întemeiată în cultură, fără înțelegerea profundă a actului de cultură, în care nu se confundă cultura cu viața cotidiană a unei urbe sau a unei comunități rurale, fără participarea efectivă la actul cultural, fără să știi ce înseamnă cartea (într-un sens cât mai larg), fără să știi ce înseamnă o bibliotecă (într-un sens cât mai larg), fără să fi fost tu însuși utilizator al mai multor tipuri de biblioteci, fără să fii capabil să faci distincția între o bibliotecă națională și o bibliotecă oarecare – fie ea și de mare anvergură –, chiar dacă anumite funcții ale uneia se pot suprapune cu funcțiile celorlalte, toate acestea constituind, de bună seamă, temelia solidă peste care se așază, cuminte și modelator, atât talentul, cât și știința – la un nivel prin excelență tehnic – a ceea ce astăzi se numește „management cultural”.

Prin urmare, înainte de prezenta un Plan Strategic al Bibliotecii Naționale a României pentru perioada 2017-2021, ni se pare nu doar potrivit, ci și imperios necesar să arătăm care sunt, în viziunea noastră, definiția și rostul unei biblioteci, în general, respectiv definiția și rostul unei biblioteci naționale, în particular, cu referire și mai concretă la Biblioteca Națională a României.

Ce este o bibliotecă?

O bibliotecă este, simplu, un loc al cărților, așa cum sugerează și etimologia numelui, provenit în limbile moderne din limba greacă: *biblion* („cărțulie”¹) și *theke* („depozit”), un loc deci unde se depozitează cărțile după anumite criterii – astfel încât să fie ușor de reperat – și în anumite condiții – astfel încât să nu se degradeze.

Dar biblioteca nu a fost niciodată un depozit al cărților de dragul cărților, ci un depozit al cărților pentru ca acestea să fie citite. Singurul rost real și lipsit de ipocrizie al existenței unei cărți, rost sădit de însuși cel care creează cartea, este ca ea să fie citită. Prin urmare, dacă acesta este rostul unei cărți, atunci, fatalmente, rațiunea de a exista a unei biblioteci nu este doar aceea de a depozita cărțile, ci și de a le ajuta să-și împlinească rostul, străduindu-se să le facă, sub o formă sau alta, cât mai accesibile celor cărora li se adresează (de obicei, publicului²). Astfel, activându-și această misiune a accesibilizării cărților pe care le depozitează, o bibliotecă devine și un spațiu al întâlnirii cititorului cu cartea, ceea ce poate genera adesea nu numai o asimilare mimetică, ci și o stare de cercetare, de reflecție și, adesea, de creație, literară sau neliterară. Cum actul creator are loc, întâi și-ntâi, în spațiul minții, fiind sau nu concretizat ulterior într-o operă (literară sau neliterară) ca atare, biblioteca devine, prin simpla întâlnire a cititorului cu cartea, un spațiu creator, un atelier al creației, un laborator de idei, prin excelență.

Dar cititorul, într-o bibliotecă, se poate întâlni nu doar cu ceea ce numim, în general, *carte*, ci și cu alți cititori, cu care intră adesea în contact, de cele mai multe ori intelectual. Astfel, biblioteca poate deveni și un spațiu al creației comunitare, al elaborării de idei culturale *în echipă*. Echipa se întâlnește, se poate lărgi, se poate organiza, astfel încât, prin consensul mai multor persoane pe care le leagă interacțiunea cu *cartea* (și, de cele mai multe ori, *cu un anumit tip de conținut al cărții*), se pot naște proiectele. Și iată cum o bibliotecă devine – dintr-un simplu loc al depozitării cărților – un spațiu al elaborării proiectelor. Este stadiul la care ajunsese celebra Bibliotecă din Alexandria, renumită nu doar prin numărul impresionant de cărți pe care le deținea, ci și prin faptul că era un spațiu al creației și al cercetării științifice la cel mai înalt nivel al acelor timpuri.

De bună seamă, proiectele aduc după sine și posibile dezbateri, iar o bibliotecă poate deveni – în funcție de posibilitățile fizice avute – un spațiu al dezbaterii, fără a se confunda însă cu *agora*. De ce? Fiindcă, în timp ce *agora* este un loc al dezbaterii de tot felul, culturale, civice, ludice, un fel de „Poiană a lui Iocan” în sens urban, biblioteca se distinge prin caracterul ei elevat, fiind spațiul *dezbaterii culturale* (inclusiv de tip *educațional-științific*). Încercările de transformare a unei biblioteci în spațiul public al *orice-ului* sunt un act de deznobilare a unei societăți, cu un impact negativ pe termen mediu și lung.

¹ Pe vremea formării cuvântului *bibliothēke*, *cartea* era departe de a avea formatul din zilele noastre. În cele mai multe cazuri, cărțile (*bibloi* sau *biblia*) erau sub formă de suluri, inițial de papirus, apoi de pergament.

² O discuție aparte merită organizată în jurul ideii de *carte* cu destinatar privat (*corespondența*, bunăoară, sau *jurnalul*) și care, cu trecerea vremii, ajunge într-o colecție publică a unei biblioteci.

Mergând însă un pas mai departe, o bibliotecă poate deveni un spațiu al „dezbaterii necuvântătoare” – nu însă și nerostuite –, în cadrul a ceea ce astăzi se cheamă „expoziții”, „concerte” sau, în sens mai larg, „evenimente culturale”, acestea fiind tot un rod al creației intelectuale și spirituale. Nu trebuie să uităm că însăși Biblioteca din Alexandria era închinată celor nouă Muze, care întruchipau tot atâtea dimensiuni ale exprimării artistice, în sens larg.

Totuși, acest întreg buchet de rosturi – la care se pot adăuga și altele, nu la fel de importante, deși utile – se subsumează rostului principal al unei biblioteci, care este acela al interacțiunii cărții cu cititorul, respectiv cu autorul unei viitoare surate cărți sau cu autorul unei idei potențial salvatoare sau cel puțin amelioratoare.

Ce este o bibliotecă națională?

O bibliotecă națională, în viziunea noastră, este acea bibliotecă a cărei misiune înglobează, pe lângă toate celelalte rosturi enumerate mai sus, următoarele funcțiuni:

Întâi de toate, o bibliotecă națională este o bibliotecă tezaur. Așa cum o bancă națională îndeplinește și funcția tezurizatoare a unei națiuni în materie de valori specifice ale acelei națiuni, altele decât cărțile, tot așa o bibliotecă națională are menirea de a păstra un fond de documente, specific unui areal geografic definit astăzi ca „națiune”, pentru generațiile viitoare, indiferent cum vor arăta granițele acelei națiuni peste veacuri și indiferent dacă acea națiune va mai exista în viitor. Dacă gândim și mărturisim că valorile culturale, la cotele lor cele mai înalte, sunt bunuri universale, care transcend ideea de națiune, atunci cu atât mai mult o bibliotecă națională este rostuită și datorare să păstreze aceste bunuri culturale – care sunt cărțile și documentele în general – într-o formă nealterată, conservând, restaurând (dacă este cazul), diversificând și augmentând cartea, sub toate formele ei. Funcțiile legate de depozitul legal și de colecțiile (curente și speciale) sunt principalele căi prin care o bibliotecă națională își activează acest rost.

În al doilea rând, ca o continuare a primei funcții menționate, o bibliotecă națională este menită să identifice și să adune, pe cât este omenește posibil, roadele de peste hotare (ale unei națiuni) ale acelei semințe izvorâte din specificul arealului pe care îl reprezintă, cu scopul de a contribui la individualizarea, în colectivitate, a specificului intelectual și spiritual al acelei națiuni.

În al treilea rând, nu mică este datoria unei biblioteci naționale să „încurajeze” metodologic bibliotecile publice și private de pe teritoriul țării pe care o reprezintă sau – de ce nu? – de pe teritoriul altor state în care funcționează cultural *diaspora* acelei țări. „Încurajarea” metodologică poate fi întreprinsă pe multe căi, în funcție de specificul și de nevoile fiecărei biblioteci beneficiare.

În spiritul aceleiași idei, o bibliotecă națională ar trebui să fie „creierul” și/sau „concertmaestrul” unui Sistem Național de Biblioteci. Din păcate, în ceea ce privește spațiul românesc, ceea ce numim acum „Sistem Național de Biblioteci” este departe de a funcționa ca un sistem; Biblioteca Națională a României ar trebui să își ia în serios rolul de conducător metodologic pentru ca acest „Sistem Național de Biblioteci” să existe și să funcționeze cu adevărat ca un sistem.

O bibliotecă națională trebuie să fie – sau, dacă nu este, trebuie să devină – cartea de vizită a Ministerului Culturii unei țări, principalul punct de atracție și principala destinație, în acea țară, pentru cercetătorii din lumea întreagă. O bibliotecă națională este, de asemenea, principalul interlocutor și colaborator cu biblioteci de renume din străinătate, pentru schimbul internațional de documente.

Tot biblioteca națională este și cea care, din surplusul depozitului legal sau din alte surplusuri, provenite inclusiv din donații, ajută bibliotecile mai mici sau comunitățile românești din străinătate să-și dezvolte colecțiile, prin gestionarea sobră a Rezervei Naționale de Publicații.

O bibliotecă națională este, desigur, mijlocul principal de control – chiar dacă imperfect – al producției naționale de documente, prin ceea ce în Biblioteca Națională a României, bunăoară, se constituie în Centrul ISBN-ISSN-ISMN-CIP.

Că o bibliotecă națională este singura care poate asigura, într-un areal cultural specific, Fișierele Naționale de Autoritate, care sunt strâns legate de controlul bibliografic național, ca parte a controlului bibliografic universal, aceasta este aproape de la sine înțeles, catalogarea și indexarea, în limba specifică aceluși areal cultural (național), fiind cele dintâi ramuri beneficiare ale realizării acestui control bibliografic. De aici și până la funcția unicat de realizare a bibliografiei naționale curente pentru diferitele tipologii de documentare – cărți, albume, hărți, resurse diverse, documente muzicale tipărite și audiovizuale, teze de doctorat, articole din publicații seriale din domeniile cultură, biblioteconomie și știința informării etc. – nu este decât un pas, aflându-se – la modul ideal – într-o relație logică indisolubilă.

Deloc secundar – cu referire directă la Biblioteca Națională a României –, o bibliotecă națională este Centrul Național de Patologie și Restaurare a Documentelor, care, cu toate că poate avea în fapt „conurenți” redevabili la nivelul unor biblioteci de rang mai mic, este de dorit să funcționeze cel puțin ca un centru metodologic în ceea ce privește conservarea și restaurarea documentelor.

Nu în ultimul rând, o bibliotecă națională este cea mai în măsură să asigure, la nivelul reprezentării într-un areal cultural bine definit, un *catalog electronic național al manuscriselor și cărților de patrimoniu*, o bibliotecă virtuală a manuscriselor și cărților de patrimoniu, un proces centralizat de digitizare, în complementaritate, la nivelul instituțiilor biblioteconomice de pe cuprinsul întregii țări, un *catalog partajat al publicațiilor din Depozitul Legal*, o bibliotecă virtuală a produselor editoriale românești, în afara celor menționate mai sus (cărțile de patrimoniu), precum și o rețea de baze de date științifice și culturale (EBSCO, ProQuest, SpringerLink etc.).

Având toate acestea, o bibliotecă națională poate asigura un cadru excelent pentru a se constitui într-un centru național de cercetare, concentrând în jurul ei, prin „tropism” cultural, cercetători de elită, care au drept scop investigarea științifică și/sau culturală a patrimoniului prezervat și disponibil în colecțiile sale – fizice sau virtuale –, cu un anumit specific, investigare științifică și/sau culturală ce se distinge de programele de cercetare mai diverse pe care le pot dezvolta diferitele medii universitare, academice etc.

Existența, la conducerea instituției, a unor manageri interimari a făcut ca Biblioteca Națională a României să nu poată beneficia, în ultimii ani, de o strategie asumată – la nivelul autorității – printr-un plan de management, fapt ce a condus la o lipsă de orizont, la prelungirea unei stări deloc benefice de provizorat.

Prezentul plan strategic vine să suplinească așadar această lipsă, propunând câteva direcții de dezvoltare a Bibliotecii Naționale a României pe următorii ani, direcții la definirea cărora am avut în vedere principiile: *continuitate, coerență, creștere inteligentă, justă orientare.*

În identificarea și definirea direcțiilor strategice ale Bibliotecii Naționale a României propuse pentru perioada 2017-2021, am ținut cont de activitățile desfășurate de instituție în ultimii ani – așa cum reies ele din analiza rapoartelor anuale de activitate –, de planurile anuale de activitate ale departamentelor, de contextul și perspectiva socioculturală și profesională în care instituția își desfășoară activitatea, dar și de *dezideratul nostru ca Biblioteca Națională să devină, în câțiva ani, principala instituție culturală a țării, o instituție-reper din familia marilor biblioteci naționale din Europa și din lume.*

Considerăm astfel că, într-un orizont de timp rezonabil, Biblioteca Națională a României va putea fi în măsură să garanteze *accesul la patrimoniul documentar românesc în integralitatea sa*, va putea contribui substanțial la *creșterea calității vieții cetățenilor*, va putea oferi un *spațiu al întâlnirilor, conexiunilor și dezbaterilor*, va putea funcționa ca un *centru de urgență a cunoașterii.*

Portretul actual al Bibliotecii Naționale a României o prezintă ca deținătoare a unui fond documentar de referință, beneficiind de angajați fideli și bine pregătiți, de un sediu central cu arhitectură în concordanță cu specificul bibliotecilor naționale europene moderne, de un sistem integrat de bibliotecă pentru activitatea biblioteconomică și de un sistem de management al obiectelor digitale performant, bazat pe standarde internaționale de descriere și interoperabilitate care permit integrarea colecțiilor digitale în marile biblioteci și portaluri internaționale (Europeana, World Digital Library etc.), asigurând accesul nediscriminatoriu la informație, printr-o gamă largă de servicii și de facilități (internet gratuit, spațiu comunitar și instituțional neutru, facilități pentru persoanele cu dizabilități etc.).

În ceea ce privește minusurile și amenințările, ar fi de menționat faptul că doar aproximativ 10% din colecțiile Bibliotecii Naționale sunt accesibile pentru public în prezent, că nu există o politică unitară și coerentă de achiziții, de clasare a documentelor de patrimoniu și de resurse umane, că resursele umane și financiare sunt insuficiente și distribuite uneori nejudicios, că prevederile normative sunt, în anumite cazuri,

contradictorii, neactualizate, fără metodologii de aplicare, că imobilele de patrimoniu ale celor două Filiale (Biblioteca Batthyaneum din Alba Iulia și Omnia din Craiova) se află într-o stare avansată de degradare etc.

La capitolul oportunități, menționăm în primul rând creșterea semnificativă a bugetului alocat Ministerului Culturii și Identității Naționale în 2017, conform *Proiectului bugetului general consolidat* propus de Guvern (cu 275 milioane lei mai mare față de 2016), precum și majorarea anuală, cu peste 50%, a bugetului pentru investiții în domeniul culturii, „astfel încât acesta să ajungă în 2020 la o valoare care să satisfacă de o manieră rezonabilă necesitățile domeniului”, conform *Programului de guvernare*, toate aceste previziuni dându-ne speranța într-o creștere semnificativă și în împlinirea obiectivelor prioritare ale Bibliotecii Naționale, pentru perioada 2017-2021.

În conformitate cu previziunile și Programul de Guvernare, considerăm astfel realistă și judicioasă creșterea anuală cu **10% a alocației bugetare** (luând ca reper bugetul pe 2016 al Bibliotecii Naționale – 17.274,00 mii lei), creștere în măsură să asigure instituției resursele necesare pentru derularea în bune condiții a activității curente, pentru inițierea unui plan de acțiuni care să remedieze unele dintre disfuncțiile majore în ceea ce privește gestionarea și comunicarea patrimoniului documentar național, care să contribuie la diversificarea ofertei de servicii.

Lipsa acută de personal a avut un efect negativ pe termen lung asupra activității și asupra posibilităților de dezvoltare ale Bibliotecii Naționale, instituția dispunând în prezent de doar 26% din numărul de angajați stabilit prin *Legea bibliotecilor 334/2002* (995 de angajați) – ținând cont de previziunile și de Programul de Guvernare, considerăm de asemenea ca realistă și judicioasă **creșterea de personal cu 15 angajați pe an**.

DIRECȚII STRATEGICE

Acces deplin la un patrimoniu documentar național exhaustiv

- ▶ Patrimoniul documentar național – indiferent de suport și pentru toate tipurile de documente – reflectat integral în colecțiile Bibliotecii;
- ▶ Creșterea ratei de identificare și colectare a documentelor din categoria *Românică*;
- ▶ Integrarea, organizarea și comunicarea documentelor din categoria „destructurate”;
- ▶ Politică unitară de clasare a documentelor (Colecții Speciale și Filiala Biblioteca Batthyaneum);
- ▶ Crearea de colecții și arhive digitale, integrarea lor în rețele digitale naționale și internaționale;
- ▶ Implementarea indicatorilor de performanță specifici bibliotecilor naționale pentru prezervare, conservare, restaurare și valorificarea colecțiilor.

Rol consolidat în mediul profesional național și internațional

- ▶ Creșterea numărului de parteneriate cu biblioteci și organizații de profil din țară și străinătate, în vederea realizării de programe și proiecte relevante la nivel național și internațional;
- ▶ Exercițarea funcțiilor naționale stabilite prin *Legea bibliotecilor 334/2002* (Control Bibliografic Național, Depozit Legal Central, Catalog Național Colectiv, Bibliotecă Națională Digitală etc.);
- ▶ Consolidarea prezenței în grupurile de lucru și decizionale la nivel național și internațional.

Susținerea cercetării și inovării

- ▶ Alianțe strategice cu universități, institute, instituții info-documentare (biblioteci, muzee, arhive etc.) și companii care investesc în cercetare și inovare;
- ▶ Programe de cercetarea a patrimoniului Bibliotecii Naționale, adresate studenților și cercetătorilor din țară și străinătate;
- ▶ Acces la literatura științifică și de cercetare de ultimă oră;
- ▶ Programe de studiu și de specializare naționale și internaționale, pentru personalul Bibliotecii; schimb de experiență cu omologi din țară și străinătate;
- ▶ Stagii în domeniul Colecțiilor Speciale, al conservării și restaurării oferite absolvenților, pentru diminuarea deficitului existent la nivelul personalului de specialitate.

Un capital simbolic: Filiala Biblioteca Batthyaneum

- ▶ Strategie de dezvoltare privind colecțiile;
- ▶ Strategie de integrare în circuitul turistic, cultural și științific;
- ▶ Reabilitarea clădirii, cu respectarea legislației și a normelor naționale și internaționale privind clădirile de patrimoniu.

Identitate culturală și valori universale în patrimoniul documentar al Bibliotecii Naționale

- ▶ Centenarul Marii Uniri – România Mare într-o Europă a națiunilor. Vârstele receptării momentului 1918;
- ▶ Promovarea colecțiilor speciale ale Bibliotecii Naționale.

Management eficient. Costuri optimizate. Fonduri din surse alternative

- ▶ Implementarea standardelor de control managerial intern, prevăzute de Ordinul S.G.G nr. 400/2015, inclusiv la nivelul Filialelor Omnia și Batthyaneum;
- ▶ Elaborarea unei politici de management al resurselor umane;
- ▶ Programe de dezvoltare și de perfecționare a resurselor umane;

- ▶ Implementarea unei strategii de achiziții publice;
- ▶ Optimizarea costurilor de întreținere;
- ▶ Extinderea și diversificarea serviciilor și a tipurilor de venituri proprii.

ACȚIUNI ÎN CADRUL DIRECȚIILOR STRATEGICE:

- **Optimizarea activității de prelucrare a colecțiilor:** gestionarea producției editoriale naționale, pe tot fluxul documentar (de la anunțarea intenției de publicare către Centrul Național ISBN-ISSN-ISMN-CIP și până la elaborarea Bibliografiei Naționale, pe baza exemplarelor de Depozit Legal), dar și a celorlalte categorii de documente care intră în colecțiile Bibliotecii (documente din categoria *Românica*, din categoria colecții speciale, documente editate în străinătate etc.).
- **Organizarea în depozite a documentelor nedespachetate:** achiziționarea de rafturi și organizarea documentelor rămase nedespachetate și inaccesibile publicului.
- **Igienizarea, sortarea, integrarea și organizarea documentelor din categoria „destructurate”**
- **Prezervarea și conservarea patrimoniului documentar:** prezervarea și conservarea documentelor (colecții contemporane și speciale) conform normelor și standardelor în vigoare; organizarea în depozite a documentelor nou-intrate în colecții; conservarea documentelor din cele 41 de depozite (33 – colecții curente, 9 – Colecții Speciale, 1 – Filiala Batthyaneum, 1 – Filiala Omnia); conservarea documentelor din Fondul Intangibil.
- **Conservare preventivă, conservare curativă, restaurare:** modernizarea Laboratorului de Patologie și Restaurare a Documentelor; lucrări de conservare preventivă, conservare curativă și restaurare; investigații privind starea de sănătate chimică și biologică a documentelor și a depozitelor.
- **Clasarea documentelor de patrimoniu (Colecții Speciale și Filiala Batthyaneum)** – din categoria *tezaur* (bunuri culturale de valoare excepțională pentru umanitate) sau din categoria *fond patrimonial cultural național mobil* (bunuri culturale cu valoare deosebită pentru România).
- **Prezervare și acces prin intermediul Bibliotecii Digitale Naționale (Colecții Speciale și Filiala Batthyaneum)**

- **Creșterea numărului de obiecte digitale prezente în marile portaluri internaționale (Europeana, Manuscriptorium, World Digital Library) și naționale** (inițiate de Ministerul Culturii și Identității Naționale sau de alte entități); **identificarea de noi parteneri din Europa și din lume (WorldCat Digital Collection Gateway, Réseau francophone numérique etc.)**, în scopul creșterii vizibilității culturii românești.

- **Referențialul Național al Tezelor de Doctorat:** digitizarea colecției de teze de doctorat din Fondul Intangibil, acestea urmând a fi accesate în sălile de lectură; inițiativă legislativă prin care numărul de exemplare din tezele de doctorat trimise către Biblioteca Națională să crească de la unu la două, permițând astfel atât constituirea Fondului Intangibil, cât și consultarea, în sălile de lectură, a variantei tipărite.

- **Program multianual de voluntariat:** biblioteca va beneficia, astfel, de sprijinul voluntarilor care, la rândul lor, vor dobândi cunoștințe și competențe specifice, iar comunitatea va avea acces la servicii mai prompte și mai variate.

- **Centrul de excelență de la Batthyaneum:** consolidarea rolului de bibliotecă de cercetare al Bibliotecii Batthyaneum; organizarea unor stagii de cercetare, conferințe, dezbateri etc. în domeniul cărții manuscrise și tipărite europene, al fondurilor arhivistice și muzeale.

- **Punerea în valoare a Colecțiilor Speciale ale Bibliotecii Naționale** prin expoziții, simpozioane, workshopuri etc.: documente românești și universale, medievale, moderne, contemporane (secolele XX-XXI) – manuscrise de autor, corespondență, fotografii, cărți poștale, grafică și carte-obiect, arhivă personală.

Rezultate estimate: 10 manifestări cultural-științifice/ an

- **Biblioteca Națională și Centenatul Marii Uniri:** - elaborarea Bibliografiei Marii Unirii; - simpozionul *România Mare într-o Europă a națiunilor. Vârstele receptării momentului 1918*; - expoziția *1918 – Anul victoriei. Documente din Colecțiile Speciale și Generale ale Bibliotecii Naționale a României*; Album (Studii și documente) *România Mare într-o Europă a națiunilor. Vârstele receptării momentului 1918*.

ACȚIUNI ÎN CADRUL STRATEGIEI CULTURALE

- Participare la Târgurile Internaționale de la Carte de la București – Bookfest și Gaudeamus; din Germania – Târgul Internațional de Carte de la Frankfurt; din Franța – Salonul Internațional de Carte de la Paris;
- Parteneriate cu ambasadele, bibliotecile naționale și alte instituții culturale din străinătate, pentru organizarea unor programe de promovare bilaterală;

- Încheierea de parteneriate cu Ministerul Afacerilor Externe, Institutul Cultural Român, Ministerul pentru Românii de Pretutindeni și comunitățile românești din diaspora;
- Marcarea unor teme și omagierea unor personalități definitorii pentru identitatea națională, prin manifestări culturale complexe, care să coaguleze eforturile producătorilor de conținut cultural (muzee, arhive, biblioteci, instituții de învățământ, academice și de presă, asociații și industrii de creație etc.);
- Program de susținere a artiștilor și a industriilor creative.

OBIECTIVE ÎN CADRUL STRATEGIEI DE MARKETING

- Consolidarea mesajului instituțional;
- Creșterea notorietății și a vizibilității Bibliotecii Naționale în spațiul public;
- Fidelizarea publicurilor/ atragerea de noi publicuri;
- Creșterea numărului de beneficiari ai Bibliotecii Naționale;
- Intensificarea și diversificarea relațiilor cu partenerii.

ACȚIUNI/ CAMPANII ÎN CADRUL STRATEGIEI DE MARKETING

- Realizarea unui manual de identitate vizuală;
- Îmbunătățirea și actualizarea website-ului și traducerea lui în engleză și franceză;
- Realizarea de produse derivate, care să promoveze brand-ul Bibliotecii și colecțiile sale - comercializarea lor prin intermediul Librăriei „Jeni Acterian” sau prin librărie online;
- Înființarea unui Birou de presă;
- Realizarea unui Newsletter al evenimentelor culturale și profesionale ale Bibliotecii;
- Realizarea de studii privind gradul de satisfacție, așteptările și nevoile publicului; identificarea unor soluții de îmbunătățire a produselor și serviciilor;
- Realizarea de campanii de *marketing societal* (produse și servicii gratuite), cu beneficii pe termen lung în ceea ce privește creșterea gradului de (re)cunoaștere a Bibliotecii și atragerea către produsele culturale de calitate;
- Dezvoltarea de produse și servicii moderne, interactive, formative, care utilizează aplicații TIC (QR code, Realitate Augmentată, hărți interactive etc.);
- Realizarea de parteneriate media.

Octavian Gordon
Manager al Bibliotecii Naționale a României